

Endeutament als pobles turístics

L'informe de la Sindicatura de Comptes sobre els ajuntaments gironins corresponent a l'exercici 2000 revela una qüestió que no és nova, però que any rere any s'accentua: els vuit municipis més endeutats, i amb molta diferència respecte a la resta, són de la Costa Brava. Així, l'Escala lidera la classificació amb 264.530 pessetes per habitant, seguit de Santa Cristina (258.840), Castelló d'Empúries (254.560), Platja d'Aro (218.240), Roses (213.890 pessetes), etcètera. Si tenim en compte que la mitjana d'endeutament per habitant en el conjunt de Catalunya és de 90.000 pessetes i que a les comarques de Girona és de 45.000 pessetes, esta dar que el deute dels municipis del litoral és elevat. No és casual aquest endeutament, ni cal atribuir-ho a una mala gestió específica d'aquests ajuntaments, perquè seria massa coincident que els pitjors administradors fossin els alcaldes de

les zones turístiques. Les causes neixen en un problema històric de finançament que l'Estat ha ignorat sempre i que tampoc no ha volgut resoldre en la darrera reforma. Els ajuntaments del litoral perceben les subvencions en funció del nombre d'habitants censats, no de la població a la qual han d'atendre a l'estiu i que es veu mutiplicada per unes quantes xifres. Això suposa més inversions, més serveis per atendre, més personal, etcètera, que no queda compensat amb un major nombre d'ingressos producte de l'activitat turística, ja que la major part de la recaptació tributaria per aquest concepte va a la Hisenda estatal: IRPF, IVA, impost de societats, etcètera. Ara, ni tan sols tindran els ingressos d'un impost com l'IAE que reflectia una major activitat empresarial. El principal problema per resoldre-ho és que, igual que ha passat amb el *Prestige*, els municipis de la costa estan molt allunyats del centre de decisions: Madrid.